

เรื่อง ลำไยป่า

รายละเอียด

ชื่อวิทยาศาสตร์ *paranephelium ongifoliolatum* Lec.

ชื่อวงศ์ SAPINDACEAE

ชื่ออื่น ตะไหลแก้วดวง มะเฟืองป่า ลำไยป่า แคว้งที่ ตาไหล แก้วดวง ทองว่า พญาไก่เถื่อน
น้ำนุ่น ขี้ฮ้าย

ลักษณะทั่วไป

ต้น เป็นไม้ยืนต้นขนาดกลาง สูงประมาณ 10 - 20 เมตร พุ่มต้นมีลักษณะคล้ายต้นลำไย โคนมีพุ่มหน้างเล็กน้อย เรือนยอดเป็นพุ่มทรงกลม เปลือกสีน้ำตาลหรือน้ำตาลอมเทา แตกเป็นร่องตามยาวลำต้นเปลือกในสีน้ำตาลอมชมพู

ใบ ใบ เป็นช่อ ใบย่อยรูปขอบขนานแกมรูปหอก

ดอก ดอกเล็ก สีเขียวอ่อน สีขาว ออกรวมกันเป็นช่อตามง่ามใบและปลายกิ่ง ตามก้านช่อมีขนสีนวล ๑
ทั่วไป

ผล ผลเล็กสีน้ำตาล

นิเวศวิทยา ขึ้นอยู่ตามป่าเบญจพรรณและป่าดิบแล้ง

ออกดอก มกราคม – กุมภาพันธ์

การขยายพันธุ์ ใช้เมล็ดและการตอน

ประโยชน์ด้านสมุนไพร เปลือกต้มน้ำรับประทานเป็นยาแก้ท้องร่วงลงแดง อุจจาระธาตุ แก้บิด

ภาพโดย : <http://www.dnp.go.th/flora/images/f71547265d903170414e29b81274fb60.jpg>

คำสำคัญ : สมุนไพร

ที่มา : กมลทิพย์ ประเทศ และคนอื่นๆ. (2543). การสำรวจพรรณไม้ในอุทยานประวัติศาสตร์กำแพงเพชร อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

รวบรวมและจัดทำข้อมูล : กาญจนา จันทร์สิงห์

วันที่ : 2018-02-13

https://arit.kpru.ac.th/ap2/local/?nu=pages&page_id=115&code_db=610010&code_type=01